

laro, hernid, linnu külvetus, ning se ma ei jätta sedda waiwa, mes temma man om nattu, mitte tassumata. Arwake niid kofko fik sedda kaswo, mes koolmeister Markus ommast üttesa wakka-ossa maast saap. Minna tahhas teijega kihla weddada, et paljul, kel ütsehl katskõrd ennamb põllo-maad, wāhhambast põllo saki om, kui temmal.

Ent, armsa sõbbra, ütse hā tallomees ei pea mitte ennege ütse hā perremees ollema, enge temma peap ka ütse laitmata ello - kākūki piddama; — ütse sārast tallomeest olle minna tundnu, — se olli wanna maja - essa Abram Ella tallun. Minna tahha teile siin temmast middage juttustada. Oh, temma olli ütse wanna, ausa essa, sedda Jummal kõrge wannausse ning hulga laste ning perrantullewa suguga olli õnnistanu. Raege temma fittetawa eenkojo päle ning saādge henda selle perra. Kas ei olle ütse sārane tallomees, ke omma ello-teed ussutawa melega otsani kākūp, ütse kauni suggulikko põllo sarnane, ke rohkēt põlmo toop; temma om ütse Jummalast armas-tedu ning õnnistedu loom. Seperrast piddage, armas tallo-rahwas, omma saisust ning ello: põlwe ausas ning kallis! Teije ollete Jummalast kutsutu ning saetu, fige tullulikumbat tõõd teggema, mes üski ma-ilman wõip olla; se tõ om ma-harriminne innimiste ning ellajide toitusses. Se om ütse kõrge ning õnnis am-

met, ning teije tete pattu, kui teije sedda ussutawa melega ei pea. Teije ihho-katte jammest rõiwast om ütse aurõiwas, kui se ütse sõand kattap, mes Jummalat ning welli armastap. Teil om kül saggede willitsust, hādada ning ras-set tõõd; ent lotus Jummal päle finnitap ning peap teid ülles.

Wannast essast Abramist.

Üttel illusal Jani-päiwa õddangul kui alla minnew päiw wälje ümbrekaut omma paiste õtse kui kullaga ehhit, mahha nidetu nite pääst magguš haina-ais üllestõssi ning lõkesse tulen lauliwa, iste se wanna perremees Abram Ella tallo kengo otsan alla kalduwa päiwa paisten ütse lõhmusse-pu al. Temma olli omman pik-kan ellun paljo põimo, paljo rõmo ning kurbust nānnu. Niid olli temma wannas lānnu ning oot, et Jummal tedda henne mannu saas ärra korristama ning tedda temma naisega, ke ajastaja eest temma ette olli ärra-lānnu ning neide laste ning laste-latsiga, ke ennamb siin maan es olle, saas ühhendama. Ütse wanna, ellust wāssinu ning waibunu inniminne om hāäl meel omme mõttetega saäl wastfel essa - maal, kohhe temma Jummalast saap kutsutas. Ni-suggutse mõtte olliwa ka wannal Abramil; temma pand omma kae kofko ning pallel Jum-